

Secció I - Comunitat Autònoma de les Illes Balears

1.- Disposicions generals

CONSELLERIA DE PRESIDÈNCIA

Núm. 11877

Llei 2/1997 del 3 de juny, de taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

EL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulg la següent:

LLEI DE TAXES DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS.

Exposició de Motius

La publicació de la sentència del Tribunal Constitucional 185/1995, de 14 de desembre, que determina que els preus públics han d'establir-se mitjançant llei quan es tracti de prestacions coactivament imposades als ciutadans i qualifica els índexs de coactivitat d'acord amb la falta de voluntat manifestada de forma espontània a la sol·licitud o recepció dels serveis públics, o a la seva prestació per les administracions públiques en règim de monopoli de fet o de dret, obliga a prendre en consideració el règim jurídic que han de dur a terme els possibles preus públics a establir per aquesta Comunitat Autònoma i si han de ser o no recollits en aquesta Llei com a prestacions patrimonials de caràcter públic.

D'altra banda, la Llei 7/1986, de 19 de novembre, de taxes de la Comunitat Autònoma presentava una sèrie de notes que denoten el seu estat vetust, no adaptat a la realitat jurídica per la qual es regeixen aquests ingressos tributaris i mancats d'eficàcia aplicativa. Ambdues raons justifiquen l'articulat d'aquesta Llei ja que mitjançant aquest articulat s'intenta l'adaptació dels preus públics *propis de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears* a la reserva de Llei i es torna a ordenar el règim jurídic de les taxes adaptant-lo a l'estructura jurídica que regeix per a aquests tributs.

El Tribunal Constitucional, a la sentència esmentada, ha considerat que els preus públics en la mesura en què s'exigeixen amb un component de coactivitat, són prestacions patrimonials de caràcter públic de les compreses en l'article 31.3 de la Constitució espanyola de tal manera que el camí a traçar en aquesta Llei s'ha hagut de projectar partint d'un doble raonament: o bé, mitjançant el seu articulat es determinava el règim jurídic aplicable a una nova classe de prestacions patrimonials de caràcter públic i naturalment coactiva, que es desenvoluparia de manera paral·lela i al marge del règim jurídic que s'aplica als tributs; o bé, es requalifiquen aquestes prestacions com a tributàries.

La primera de les opcions és arriscada i motivadora de focus d'inseguretat gens desitjables, perquè precisava en llei un sistema d'aplicació i recaptació per uns recursos financers amb peculiaritats pròpies i distintes de les que s'adjunten a les figures tributàries, a més d'arriscat, resulta estèril. En conseqüència, l'articulat d'aquesta Llei opta per prescindir d'aquest tipus de recursos financers -els preus públics- i reconverteix a la categoria de les taxes el finançament de tots aquells serveis que, alhora, es venien exigint mitjançant preus en règim de dret públic.

Així doncs, la concurrència d'una plena i total voluntarietat en la sol·licitud dels serveis públics, a més de la possibilitat que siguin prestats conjuntament pel sector públic i el privat, determinarà que el servei de què es tracti hagi de ser finançat mitjançant preus tradicionals, és a dir, prestacions exigides en règim de dret privat i per a les quals no cal la concurrència de la Llei en el seu establiment i exacció; per tant, aquests preus no queden afectats pel contingut de les disposicions recollides en aquesta Llei.

Al contrari, quan el ciutadà hagi d'acudir inexcusablement al sector públic per rebre determinats serveis col·lectius, o quan el particular, podent lliurement accedir a la utilització del servei, aquest es trobi atribuït per llei al sector públic en exclusiva, o finalment, als supòsits en els quals el servei de què es tracti pugui ser prestat tant pel sector públic com pel privat però el particular hagi de, per força, acudir al sector públic per obtenir el servei ja que d'una altra manera no pot veure satisfetes les seves expectatives, ens trobarem davant contraprestacions amb un major o menor component de coactivitat, que necessitaran

per al seu establiment, la intervenció del legislador. I, si aquest tipus de prestacions, tradicionalment, s'han adaptat a les característiques de les taxes i s'han disciplinat -jurídicament parlant- pel règim propi dels tributs, no existeix cap raó per continuar donant-los aquest tractament, oblidant-nos per això de la creació de noves prestacions patrimonials de caràcter públic i naturalment coactiva, distintes de les que tradicionalment s'han considerat acollides en l'àmbit dels tributs. Així l'ha vingut a entendre també la recent modificació de la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes, Llei 3/1996, de 27 de desembre, que proposa una nova definició de taxa (article 7.1 i 7.2 de la LOFCA), en el mateix sentit que es recull en aquest Projecte de llei.

Moguts per aquest propòsit, l'articulat d'aquesta Llei respon a una estructura senzilla, disposada en tres capítols que contenen, respectivament, les disposicions generals per les quals s'han de regir les taxes; el fet imposable i els elements quantificadors d'aquestes figures tributàries; com també les normes a seguir per a la gestió i aplicació de les taxes. El text legal estableix a la seva disposició addicional primera, a l'empara de l'article 27.1 del nostre Estatut d'autonomia, una delegació legislativa amb determinació de contingut i àmbit temporal, per la qual s'autoritza el Govern de la Comunitat Autònoma que procedeixi a l'elaboració d'un text refós de les taxes i altres prestacions patrimonials de caràcter públic que s'exigeixin en el territori de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i dins el seu àmbit competencial.

El capítol primer, a més de l'àmbit d'aplicació i de la relació de les fonts normatives per les quals s'han de regir les taxes pròpies de la Comunitat Autònoma, recull dos principis ja clàssics en el règim jurídic de les taxes; ens referim als principis d'equivalència i capacitat econòmica. Amb el primer es vol assenyalar que l'import de les taxes no ha d'estar per damunt del cost del servei que, mitjançant aquestes taxes, es finança; mentre que la referència al principi de capacitat econòmica és orientativa en el sentit que, en la mesura en què sigui possible, les taxes s'han d'adaptar a la capacitat contributiva dels que són nomenats a pagar-les.

També, en aquest mateix capítol, es fa referència als principis pressupostaris i de no afectació de les taxes, en el sentit que els ingressos que se'n deriven han de figurar en els pressupostos anuals de la Comunitat Autònoma, alhora que, el principi de no afectació ens recorda que amb els recursos financers derivats de les taxes, es finançaran les despeses públiques indistintament, sigui quin sigui el servei retribuït mitjançant aquesta figura tributària.

El capítol segon de la Llei regula el fet imposable i els elements de quantificació de les taxes. Dues observacions podem realitzar amb relació a aquest capítol: en primer lloc i com abans s'assenyalava, la caracterització del fet imposable respon a la tradicionalment assenyalada a les disposicions d'aplicació general per a aquests tipus de tributs; per tant, les taxes són tributs que s'exigeixen per la prestació de serveis públics i per la realització d'activitats desenvolupades pels òrgans de l'Administració que es refereixin, afectin o beneficiïn el subjecte passiu. També és pressupost de fet d'una taxa la utilització privativa de béns de domini públic.

La segona de les observacions a realitzar cal referir-la als aspectes quantificadors de les taxes, en la mesura que, com ja s'ha advertit, l'import de la taxa no pot excedir del cost del servei prestat. Això provoca que l'establiment de qualsevol taxa ha de veure's acompanyat per una memòria economicofinancera mitjançant la qual s'avalua el cost del servei de què es tracti, alhora que el text legal sigui el que estableixi els criteris generals a tenir en compte per a la determinació del cost del servei o de l'activitat administrativa que es vol desenvolupar.

En el capítol tercer es recullen les normes de gestió d'aquests tributs seguint un plantejament obert, atesa la diversitat de taxes a exigir pels diferents departaments de l'Administració autonòmica, és a dir, que el seu sistema d'aplicació pot estructurar-se atès un sistema de declaració-liquidació a formular pels subjectes passius, es pot remetre a un sistema de declaració i posterior liquidació administrativa, o bé poden girar-se liquidacions provisionals d'ofici en atenció a les característiques singulars de cada supòsit. El capítol conclou amb les referències pròpies a l'ajornament del pagament i al règim d'infraccions i sancions tributàries aplicables a aquest tipus d'ingressos.

Per últim, és necessari fer qualque comentari amb relació al contingut de la disposició addicional primera d'aquesta Llei, mitjançant la qual es concedeix una autorització legislativa al Govern de la Comunitat Autònoma perquè procedeixi a l'elaboració del text refós de les taxes pròpies d'aquesta Comunitat; disposició addicional primera que ha de posar-se en connexió amb aquell altre article 2.2 del mateix cos normatiu, on s'especifiquen les condicions amb les quals ha de dur-se a terme la delegació legislativa per a la determinació dels elements quantificadors de les taxes, per tant, el text articulat projectat permet controlar l'acció reglamentària del Govern en tot el que es refereix a la fixació, mitjançant decret legislatiu, de la

quantia de les esmentades prestacions patrimonials, ja que una altra cosa significa, per exemple, que l'import de les taxes ha de cobrir, com a màxim, el cost del servei que es pretén finançar; o que l'import de les altres prestacions patrimonials de caràcter públic ha de cobrir com a mínim el cost del servei finançat mitjançant aquests recursos; tanmateix els elements que cal tenir en compte per determinar el cost del servei, ambdós tipus de recursos financers, constitueix també un límit *ad cautelam* de qualsevol actuació arbitrària de l'Executiu sobre la matèria.

La matèria que queda regulada en aquesta Llei s'ajusta perfectament als postulats que ordenen la delegació legislativa tant a la Constitució (article 82), com al nostre Estatut d'autonomia (article 27.1), perquè es tracta de la reordenació d'uns tributs -les taxes- per ajustar-los a la legalitat vigent, tributs la regulació jurídica dels quals es troba dispersa i per la qual cal una tasca de caràcter tècnic de què s'ha d'alleugerir el Parlament per complexa, costosa en el temps i impròpia de la iniciativa legislativa que desenvolupa la Cambra parlamentària.

De conformitat amb l'establert a les articles 11.b i 15.1r de la Llei 5/1993, de 15 de juny, pel president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears es va sol·licitar dictamen facultatiu del Consell Consultiu d'aquest avantprojecte de Llei que fos remès amb data de 14 de novembre de 1996, i que després d'advertir que l'esmentat dictamen és preceptiu per a la tramitació dels projectes de disposicions de caràcter general, però no per tramitar avantprojectes de Llei, així mateix serà el propi Consell de Govern a l'aprovació del projecte de Llei qui haurà de determinar si cal fer-lo «d'acord» o «oït» el Consell Consultiu. Tenint en compte que els reparaments formals i substantius avaluats pel Consell en el seu dictamen facultatiu han estat incorporats a la redacció del seu avantprojecte, quan adquireixi la forma de projecte aprovat pel Consell de Govern, caldrà emprar la fórmula «d'acord amb el Consell Consultiu».

Com a conseqüència de tot això, la regulació legal de les taxes pròpies de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, queda establerta d'acord amb les següents disposicions:

CAPÍTOL PRIMER. DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte

1. Aquesta Llei té per objecte la regulació del règim jurídic de les taxes pròpies de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

2. Són taxes pròpies de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears:

a) Les establertes amb aquest caire mitjançant llei del Parlament de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, amb l'àmbit objectiu que es preveu en l'article vuit d'aquesta Llei.

b) Les que graven, d'acord amb el que s'estableix en aquesta Llei, la prestació de serveis, la realització d'activitats de dret públic corresponents a funcions transferides per l'Administració de l'Estat o les corporacions locals.

Article 2. Règim normatiu

1. Les taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears es regiran per:

a) Aquesta Llei i les disposicions que la desenvolupen

b) La llei pròpia de creació de cada taxa.

c) Els decrets d'aplicació de les respectives taxes.

d) Supletòriament, per la Llei general tributària i la resta de lleis de l'Estat reguladores d'aquestes matèries.

2. Tanmateix, correspon al Govern de la Comunitat Autònoma, a proposta del conseller d'Economia i Hisenda, dictar els decrets d'aplicació i ordenació de les taxes.

Article 3. Àmbit d'aplicació

1. Aquesta Llei serà d'aplicació a tot el territori de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i el seu àmbit objectiu es circumscriurà als serveis i funcions prestats per l'Administració d'aquesta Comunitat Autònoma, els seus organismes autònoms i la resta d'entitats que en depenen. Aquesta Llei serà també d'aplicació

a la utilització privativa o aprofitament especial dels béns demaniais de la Comunitat Autònoma.

2. Aquesta Llei no s'aplicarà:

a) Als ingressos obtinguts per entitats de la Comunitat Autònoma que actuïn en règim de dret privat.

b) Als cànon percebut per raó de concessions administratives de serveis.

c) Aquelles prestacions que retribueixen serveis i activitats administratives, quan concorrin ambdós sectors, públic i privat, i, a més, siguin encomanades per la persona interessada amb tota espontaneïtat.

Article 4. Principi d'equivalència i capacitat econòmica

1. L'import de les taxes no podrà excedir del cost real o estimat conjunt del servei, funció o activitat de la prestació que constitueixi el seu fet imposable.

2. Tractant-se de taxes exigides per la utilització privativa o l'aprofitament especial de béns de domini públic, el seu import no podrà excedir del valor de mercat dels béns demaniais i serà proporcional al seu ús o utilització.

3. Els projectes de Decret que acordin l'aplicació d'una taxa hauran d'incloure entre els seus antecedents, una memòria economicofinancera sobre el cost o valor del servei, funció o activitat de què es tracti i sobre la justificació de la taxa proposada.

4. Quan les característiques de cada taxa ho permetin, per la fixació de la seva quantia s'haurà de tenir en compte la capacitat econòmica del que hagi de satisfer-la.

Article 5. Règim pressupostari i no afecció

1. El règim jurídic pressupostari aplicable a les taxes regulades en aquesta Llei serà el previst, en general, pels de més ingressos tributaris de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

2. El rendiment de les taxes regulades en aquesta Llei anirà a satisfer el conjunt de despeses del pressupost de la Comunitat Autònoma, llevat que, per llei, s'estableixi l'afecció d'algun d'aquests recursos a un fi determinat.

Article 6. Responsabilitats

1. Les autoritats, funcionaris públics, agents o assimilats que de manera voluntària i culpable, exigeixin indegudament una taxa o ho facin en quantia major a l'establerta, incorreran en falta disciplinària greu, d'acord amb el que s'estableix en l'article 98 de la Llei 2/1989, de 22 de febrer, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Alhora quan s'adoptin de la mateixa manera resolucions o es realitzin actes que infringeixin la present llei i les de més normes que regulen aquesta matèria, estan obligades, a més, a indemnitzar la Tresoreria de la Comunitat Autònoma pels perjudicis causats.

Article 7. Recursos i reclamacions

1. Contra els actes de gestió, liquidació, recaptació i inspecció dictats en matèria de taxes pròpies de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, podrà interposar-se reclamació economicoadministrativa davant la Junta Superior d'Hisenda de la Comunitat Autònoma, sense perjudici d'acudir prèviament al potestatiu recurs de reposició davant l'òrgan que va dictar l'acte que s'impugna.

2. Les resolucions de la Junta Superior d'Hisenda es podran recórrer davant la Jurisdicció Contenciosa Administrativa.

CAPÍTOL SEGON. TAXES. FET IMPOSABLE I ELEMENTS QUANTIFICADORS

Article 8. Concepte

1. La Comunitat Autònoma de les Illes Balears podrà establir taxes per la utilització privativa dels béns de domini públic, així com per la prestació de serveis públics o la realització d'activitats en règim de dret públic de la seva

competència, que es refereixin, afectin o beneficiïn de forma particular el subjecte passiu quan concorri qualsevol de les següents circumstàncies:

a) Que no siguin de sol·licitud voluntària pels administrats. A aquests efectes no es considerarà de recepció voluntària la sol·licitud per part dels administrats:

- Quan vingui establerta per disposicions legals o reglamentàries.

- Quan els béns, serveis o activitats sol·licitats siguin imprescindibles per a la vida privada o social del sol·licitant.

b) Que no es pugui prestar o realitzar pel sector privat, sigui o no establerta la seva reserva a favor del sector públic d'acord amb les normes vigents.

Article 9. Fet imposable

Constitueix el fet imposable de les taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears:

a) La prestació de serveis o la realització d'activitats en règim de dret públic, per l'Administració de la Comunitat Autònoma, les seves entitats i organismes autònoms, sempre que es refereixin, afectin o beneficiïn els subjectes passius, en els termes, condicions i circumstàncies que s'assenyalen a l'article vuit d'aquesta Llei.

b) La utilització privativa i l'aprofitament especial de béns de domini públic.

Article 10. Meritació

1. Les taxes podran meritarse segons la naturalesa del fet imposable:

a) Quan s'iniciï la prestació del servei o el desenvolupament de l'activitat, sense perjudici d'exigir el seu dipòsit previ.

b) Quan es presenti la sol·licitud que iniciï l'actuació o expedient administratiu, els quals no es realitzaran o tramitaran sense que nos'hagi fet el pagament corresponent.

c) Quan se sol·liciti la utilització o l'aprofitament especial de béns de domini públic.

2. Quan les taxes es meritin periòdicament, una vegada notificada la liquidació corresponent a l'alta en el respectiu registre, padró o matrícula, podran notificar-se col·lectivament les successives liquidacions mitjançant anuncis en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*.

Article 11. Subjectes passius i responsables

1. Són subjectes passius de les taxes a títol de contribuents, les persones físiques o jurídiques a què es refereixen, afecten o beneficien, personalment o en els seus béns, els serveis o activitats públiques que constitueixen el seu fet imposable i aquells que utilitzen privatament o duen a terme l'aprofitament espacial de béns de domini públic.

2. Tindran, tanmateix, la consideració de subjectes passius les herències jacents, comunitats de béns i altres entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptible d'imposició.

3. La Llei pròpia de cada taxa podrà designar un subjecte passiu substituït del contribuent que quedarà obligat, en lloc d'aquest, al compliment de les prestacions materials i formals en què es concreti el deute tributari de la taxa, quedant facultat per repercutir sobre el contribuent l'import del que s'ha pagat per aquest concepte.

4. La Llei pròpia de cada taxa podrà declarar responsables solidaris o subsidiaris del deute tributari juntament amb el contribuent o substituït, en els termes assenyalats a la Llei general tributària. Amb caràcter general i tractant-se de taxes establertes per raó de serveis, funcions o activitats que afectin o es refereixin als usuaris o ocupants d'habitatges, naus, locals o en general d'immobles, seran responsables subsidiaris els propietaris dels esmentats immobles.

Article 12. Quantificació de les taxes

1. L'import de les taxes no podrà excedir en el seu conjunt del cost real o estimat de la prestació del servei, exercici de la funció o realització de l'activitat de què es tracti.

2. Per determinar el cost real del servei, funció o activitat corresponents, es tindran en compte tant les despeses directes com les indirectes que contribueixin a la seva formació inclosos els financers, els d'amortització per depreciació de l'immobilitzat i altres despeses de caràcter general, que hauran d'aparèixer consignades a la preceptiva memòria economicofinancera que s'adjunti als decrets d'aplicació de les taxes.

3. Si no hi ha cost real, s'entendrà que el cost estimat de la prestació del servei o realització de l'activitat corresponent, no podrà excedir del valor de la prestació rebuda.

4. Quan les taxes se satisfacin per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic, el seu import es fixarà prenent com a referència el valor de mercat corresponent o el de la utilitat derivada d'aquells.

5. La quantia de les quotes tributàries de les taxes podrà disminuir-se o incrementar-se, per facilitar o limitar l'ús d'un servei públic o el desenvolupament d'una activitat administrativa o bé per adaptar la quantia de la taxa a la capacitat econòmica dels subjectes passius. Aquesta circumstància caldrà reflectir-la a la preceptiva memòria economicofinancera».

6. Els paràmetres per a la quantificació de les taxes que, amb caràcter general, queden establertes en els darrers paràgrafs d'aquest article, seran objecte d'especificació en el text refós pel qual es refonguin les taxes.

Article 13. Quota tributària

1. La quota tributària de les taxes podrà consistir en una quantitat fixa o en un tipus de gravamen que s'aplicarà sobre aquelles magnituds que es prenguin a consideració per a la determinació de les bases tributàries. També podrà establir-se conjuntament per ambdós procediments, segons es disposi en el text refós de les taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

CAPÍTOL TERCER. GESTIÓ TRIBUTÀRIA

Article 14. Autoliquidació i declaració

1. Els subjectes passius de les taxes duran a terme l'autoliquidació i ingrès del seu import, en els supòsits i les condicions que reglamentàriament es determinin.

2. Quan l'autoliquidació i ingrès de la taxa correspongui al substituït del contribuent, caldrà consignar a la factura la repercussió de l'import de la taxa, procedint posteriorment al seu ingrès a favor de la Comunitat Autònoma en els terminis que s'estableixin per via reglamentària.

3. També es podrà iniciar el procediment de gestió tributària mitjançant declaració del subjecte passiu dels elements amb transcendència tributària i posterior liquidació provisional a dur a terme pels òrgans de l'Administració que haurà de ser notificada reglamentàriament al subjecte passiu.

4. En defecte d'autoliquidació o declaració tributària formulada pel subjecte passiu, el procediment de gestió tributària de les taxes s'iniciarà d'ofici utilitzant les dades i antecedents que siguin a l'abast dels òrgans de l'Administració. En la notificació que es faci a l'obligat tributari es deixarà constància de la norma jurídica en la qual l'Administració empara la seva actuació, concepte, base i quota corresponents a la taxa de què es tracti, el termini d'ingrés i els recursos que pertocin contra la liquidació que es gira, amb indicació expressa de la seva naturalesa, terminis i òrgans competents per a la seva resolució.

Article 15. Gestió

1. La gestió de les taxes correspondrà a les diferents conselleries, ens i organismes autònoms del Govern de la Comunitat Autònoma que hauran de prestar els serveis, exercir les funcions o realitzar les activitats en què es concretin els fets imposables.

2. Ara bé, correspon a la Conselleria d'Economia i Hisenda el control de

la gestió de les taxes pels òrgans que la tenen encomanada, com també les funcions de comprovació i investigació tributàries i l'ingrés del seu import a la Tresoreria General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

3. Les actuacions de comprovació, investigació, obtenció d'informació, liquidació i recaptació es regiran per les disposicions contingudes en la Llei general tributària i altres disposicions que la desenvolupen.

Article 16. Ajornament i fraccionament

Correspondrà a la Conselleria d'Economia i Hisenda concedir, prèvia sol·licitud dels subjectes passius, tramesa i informada pels centres gestors de cada taxa, els seus ajornaments i fraccionaments de pagament, per la qual cosa caldrà exigir garantia suficient entre les reconegudes a la Llei general tributària i altres disposicions de desenvolupament en matèria de recaptació.

Article 17. Devolució

El subjecte passiu tindrà dret a la devolució de les taxes indegudament satisfetes per les causes generals admeses en Dret i, també, quan el servei, la funció o l'activitat constitutiva del fet imposable corresponent, no s'hagués prestat, desenvolupat o realitzat per causes no imputables a aquell.

Article 18. Recaptació executiva

1. La recaptació de les taxes es realitzarà mitjançant el pagament voluntari o en període executiu.

2. El pagament voluntari es realitzarà en els terminis previstos a la normativa reguladora de cada taxa, sense perjudici del seu ingrés fora de temps i, sense requeriment administratiu dintre dels terminis que assenyala l'article 61.3 de la Llei general tributària com a norma d'aplicació supletòria.

3. El període executiu s'inicia:

a) Pels deutes liquidats per l'Administració, el dia següent al venciment del termini reglamentàriament establert pel seu ingrés.

b) En el supòsit de deutes a ingressar mitjançant autoliquidació presentada sense realitzar l'ingrés, quan finalitzi el termini reglamentàriament determinat per l'esmentat ingrés o, si aquell ja hagués conclòs, en presentar l'esmentada autoliquidació.

4. Les conseqüències i efectes de la recaptació executiva dels deutes derivats de les taxes, seran les previstes a la Llei general tributària i altres disposicions que la desenvolupen.

Article 19. Règim sancionador

La qualificació de les *infraccions* i la imposició i graduació de les sancions que calgui aplicar, es realitzarà d'acord amb el que es disposa en la Llei general tributària i normes complementàries.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

D'acord amb el que s'estableix en l'article 27.1 de l'Estatut d'autonomia per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, s'autoritza el Govern perquè en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i a proposta de la Conselleria d'Economia i Hisenda, procedeixi a aprovar un decret legislatiu en el qual es contengui el text refós que classifiqui, reguli i reordeni les distintes exaccions que percep la Comunitat Autònoma en concepte de taxes, d'acord amb els principis i disposicions contingudes en aquesta Llei.

Segona

1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, aquelles prestacions patrimonials de caràcter públic i naturalesa coactiva de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que fins ara es meritaven en concepte de preus públics, hauran de ser configurats tributàriament com taxes.

2. En particular, es finançaran mitjançant taxes:

a) La utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic.

b) La prestació dels següents serveis i activitats administratives:

- La inspecció tècnica de vehicles.

- La comunicació de dades no confidencials incorporats al Registre Industrial.

- L'adquisició d'impresos necessaris per a tramitar els expedients de la Direcció General d'Indústria.

- El diligenciamment del llibre de reclamacions establert a l'article 222.5 del Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres.

- L'expedició de certificació i recerca de documents, recerca de fotografies en color, blanc i negre i diapositives en l'Arxiu del Regne de Mallorca i en l'Arxiu Històric de Maó.

- L'expedició de certificats, trasllats d'expedients i convalidacions pel Conservatori Professional de Música i Dansa de les Illes Balears.

- La matrícula per les proves corresponents als certificats de coneixement de la llengua catalana per part de la població adulta no escolaritzada expedits per la Junta Avaluadora de Català.

- Els preus satisfets pels usuaris de l'Escola de Vela Calanova en concepte de:

- amarratges.
- hivernades.
- estades a terra per averades.

- Els exigits per a la realització de cursos programats per l'Escola de Policia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Tercera

1. S'exigirà com prestació patrimonial de caràcter públic els preus públics fins ara exigits per la venda, subscripció o anuncis del BOCAIB i per la venda de material cartogràfic.

2. S'habilita a la Llei anual de Pressupost de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a fixar i modificar les tarifes corresponents a les taxes i prestacions patrimonials de caràcter públic.

3. Els preus públics a satisfer per la prestació dels serveis acadèmics universitaris es fixaran i regularen d'acord amb el que es disposa a l'article 54.3.b), de la Llei Orgànica 11/1983, de 25 d'agost de Reforma Universitària.

Quarta.

Correspondrà als Consells Insulars, l'ordenació, la fixació de la quantia, la gestió i la recaptació de les taxes per a la realització d'activitats o per la prestació de serveis que els hi hagin estat transferits com a propis per llei de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Primera

Les taxes que en la data de publicació d'aquesta Llei, siguin transferides per l'Administració general o les corporacions locals, juntament amb les seves corresponents funcions, serveis i béns a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, continuaran regint-se provisionalment per les mateixes disposicions que les regulaven abans de la transferència, sempre que no s'oposin a aquesta Llei i tindran la consideració de tributs propis d'aquesta Comunitat Autònoma.

Segona

Fins que no es publiqui i entri en vigor el Decret legislatiu a què es refereix la disposició addicional primera d'aquesta Llei, les taxes pròpies de la Comunitat Autònoma s'exigiran d'acord amb el que s'estableix a l'annex de la Llei 7/1986.

Tercera.

Les taxes que, en el moment d'aprovar-se aquesta Llei, restin afectades per la disposició addicional quarta continuaran regint-se provisionalment per les mateixes disposicions que les regulaven.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Primera

En entrar en vigor aquesta Llei quedarà derogada la Llei 7/1986, de 19 de novembre de Taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Segona

Així mateix, queden derogades totes les normes de rang igual o inferior que s'oposin al que es preveu en aquesta Llei.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat al *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*.

Per tant, ordén que tots els ciutadans guardin aquesta Llei i que els tribunals i autoritats als quals pertochi la facin guardar.

Palma a tres de juny del mil nou-cents noranta-set

El President de la Comunitat
Autònoma de Les Illes Balears
Signat: Jaume Matas Palou

El conseller d'Economia i Hisenda
Antoni Rami Alós

— o —

2.- Autoritats i personal (nomenaments, situacions i incidències)

PRESIDÈNCIA DEL GOVERN

Núm. 11980

Resolució del president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, per la qual es disposa el cessament del Sr. Gabriel Ramis de Ayreflor y López-Pinto com a suplent dels representants de la CAIB a la Comissió Insular d'Urbanisme de Menorca

Com a president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, fent ús de les atribucions que m'ha estat conferides per l'Acord del Consell de Govern de 18 d'octubre de 1990

Resolc

Disposar el cessament del Sr. Gabriel Ramis de Ayreflor y López-Pinto, com a suplent dels representants de la CAIB a la Comissió Insular d'Urbanisme de Menorca, tot agraint-li els serveis prestats.

El president

Jaume Matas i Palou
Palma, 29 de maig de 1997

— o —

Núm. 11981

Resolució del president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, per la qual es nomena el Sr. Cristóbal Huguet Sintes suplent dels representants de la CAIB a la Comissió Insular d'Urbanisme de Menorca

Com a president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, fent ús de les atribucions que m'ha estat conferides per l'Acord del Consell de Govern de 18 d'octubre de 1990

Resolc

Nomenar el Sr. Cristóbal Huguet Sintes suplent dels representants de la CAIB a la Comissió Insular d'Urbanisme de Menorca.

El president
Jaume Matas i Palou
Palma, 29 de maig de 1997

— o —

3.-D'altres disposicions

CONSELLERIA DE PRESIDÈNCIA

Núm. 12036

Resolució de la conselleria de presidència de dia 5 de juny de 1997 per la qual s'autoritza l'obertura i funcionament dels serveis informació juvenil a les illes balears.

Després de considerar el que estableix l'article 6 de l'Ordre de la Conselleria Adjunta a la Presidència de dia 2/6/1990, en la que se regulen les condicions d'obertura i funcionament dels Serveis d'Informació Juvenil, i atès la sol·licitud presentada amb la correcta documentació que s'ha aportat; i en ús de les facultats que em confereix la legislació vigent,

RESOLC

Autoritzar l'obertura, amb el seu reconeixement, classificació i inscripció al següent Servei d'Informació Juvenil:

PUNT D'INFORMACIÓ JUVENIL DE SANT LLUÍS

Palma de Mallorca, 5 de juny de 1997
LA CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA
Mª Rosa Estaràs Ferragut

— o —

CONSELLERIA DE FOMENT

Núm. 12117

Resolució de 12 de juny de 1.997 del conseller de foment per la qual s'amplia la composició del tribunal nomenat per Resolució de 14 de gener de 1.997 del conseller de foment per la qual es convoquen exàmens per a l'obtenció de titulacions per al govern d'embarcacions d'esplai.

Per Resolució de 14 de gener de 1.997 del Conseller de Foment es convocaren exàmens per a l'obtenció de titulacions per al Govern d'embarcacions d'esplai.

En el punt 5 de l'esmentada Resolució es nomena el tribunal que haurà de jutjar les proves per a l'obtenció de titulacions per al govern d'embarcacions d'esplai, havent-se d'ampliar el mateix, es procedeix a dictar la següent:

RESOLUCIÓ

s'amplia el punt 5, de l'esmentada Resolució, anomenant com a Secretari suplent del tribunal a:

D. Monserrate Mascaró Jaume
i com a vocal del Tribunal a:
D^a. Maria Joaquina Ferrer Matas

Palma, 12 de Juny de 1.997

EL DIRECTOR GENERAL DE TRANSPORTS,

Per Delegació del Conseller de Foment
Ordre 21-1-97, BOCAIB N° 16 de 6-2-97
Juan A. Ramonell Amengual